

nyor del Baix Vallès, i les petites i pintoresques valls de Montornès, Sant Fost i Campcentelles, la terra del vi dolç; més enllà, els cirerers de Caldes; cap al nord, Riells, terra de bons olis i ceves; i més lluny Terrassa, la antiga Egara, amb les seves tres antigues esglésies bizantines, i, ovirant-se totjust, el gloriós i antic monestir, joia de l'art, Sant Cugat del Vallès, i sempre, per

tot arreu, voltades de boscos, camps i pollancredes, les grosses pagesies, antigues cases pairals dels pagesos de Remensa. Tot es descobreix d'allí dalt, i ah!, com s'hi respira lluny del baf de la terra i al bell costat de la Vergel... I quants records d'antics fets i glòries ens vénen a la memòria!...

Un dia una gentil donzella hi pujava per a donar allí la seva mà a un ric comte que havia vingut de desconegudes terres. Bé és veritat que ella s'havia promès a Maria Santíssima i que la seva virginal promesa anava a trencar-se; prou de plors que li costava, però els seus pares i allegats ho volien, i ella havia d'obeir. El matí era formós; l'embaumat flaire de la matinada tot ho omplia, els violers llençaven els aromes més purs i les aurenets, joioses i alegres, amb els seus animats crits fendent la blanca claror que el sol totjust naixent donava, impetuoses es llençaven travessant l'espai amb una lleugeresa insospitada. No semblava sino, tant era lo amunt que puja-